

Universitätsbibliothek Paderborn

De Imitatione Christi

Thomas <von Kempen>
Antverpiae, 1607

De diuino petendo auxilio, & confidentia recuperandæ gratiæ. 30

urn:nbn:de:hbz:466:1-48701

2 Et nunc inter hæc, quid dicam? Matt. 6.
Domine, fiat voluntas tua. Ego benè merui tribulari, & grauari. Oportet vtique, vt sustineam: & vtinam patienter, donec transeat tempestas, & melius siat. Potens est autem omnipotens manus tua, etiam hanc tentationem à me auferre, & eius impetum mitigare: ne penitus succumbam, quemadmodum & priùs sæpiùs egesti mecum, Deus meus, misericordia mea. Et quantò mihi dissicilius, tantò tibi facilior est, hæc mutatio dexteræ excelsi.

CAP. XXX.

De diuino petendo auxilio, & confidentia recuperanda gratia.

Fili, † ego Dominus, confortans in Dominus. Venias ad me, nus. cùm tibi no fuerit benè. Hoc est, quòd Nabum maximè consolationem impedit cæ-Mat. 11 lestem, quia tardiùs te conuertis ad oratione. Nam antequam me intentè roges, multa interim solatia quæris, & recreas te in externis. Ideoque sit, vt parum omnia prosint, donec aduertas, quia ego sum, qui eruo sperantes in me:

nec

ic

Vt

1-

d

Et

ei-

ea

S,

te

e,

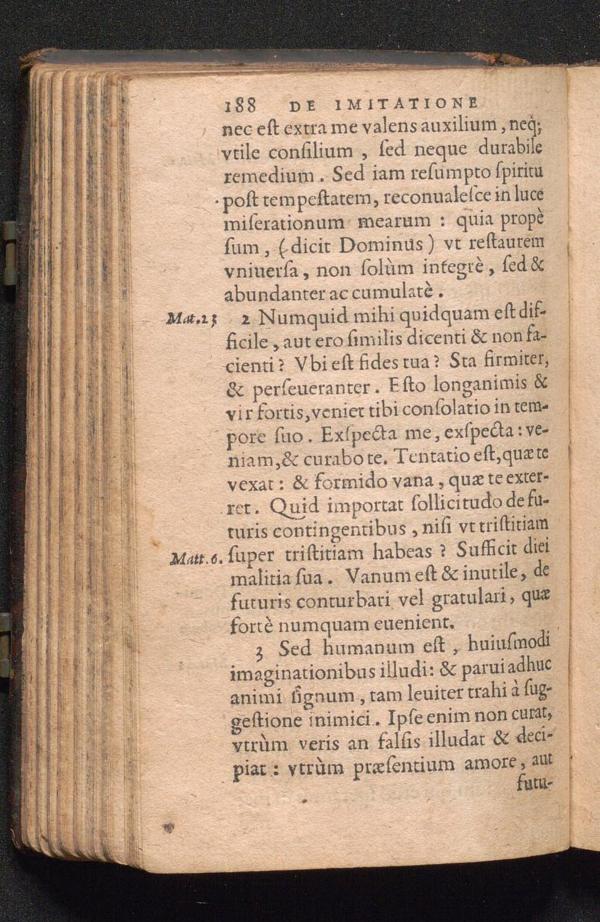
id

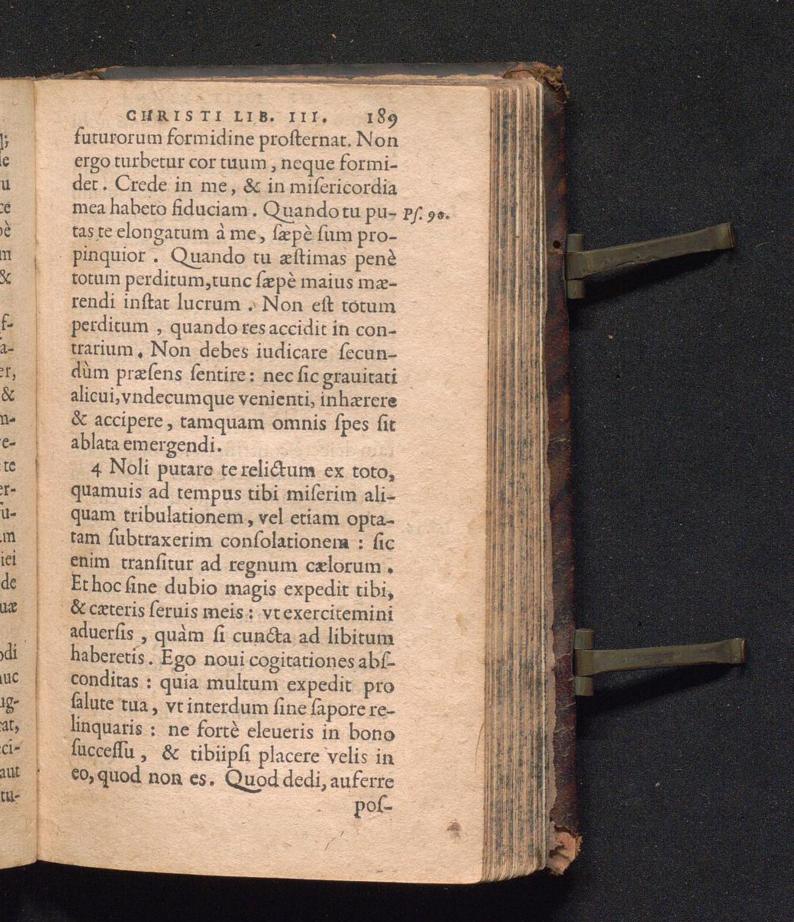
)a

e.

00

Et

ce nè

m

possum: & restituere, quum mihi placuerit.

s Quum dedero, meum est: quum subtraxero, tuum non tuli: quia meum est omne datú bonum, & omne donú perfectum. Si tibi misero grauitatem, aut quamlibet contrarietatem, ne indigneris, neque concidat cor tuum: ego citò subleuare possum, & omne onus in gaudium transinutare. Verumtamen iustus sum, & recommendabilis multum, quum sic facio totum.

cis, numquam debes propter aduersa tam deiectè contristari, sed magis gaudere, & gratias agere: imò hoc vnicum reputare gaudium, quod affligens te doloribus, non parco tibi. Sicut dilexit me pater, & ego vos diligo, dixi dilectis discipulis meis: quos vtique non missad gaudia temporalia, sed ad magna certamina: non ad honores, sed ad despectiones: non ad otium, sed ad labores: non ad requiem, sed ad afferendum fructum multum, in patientia. Horum memento, fili mi, verborum.

CAP.

CHRISTI LIB. III. 191 ihi CAP. XXXI. De neglectu omnis creatura, ve creator um um possit inueniri. Omine, * bene indigeo adhuc Seruus. nu em, maiori gratia, si debeam illuc diperuenire, vbi me nemo poterit, nec ego vlla creatura impedire. Nam quam nus diu res aliqua me retinet, non possum nen liberè ad te volare. Cupiebat liberè volare, qui dicebat: Quis dabit mihi Psal.54. ulpennas sicut columbæ, & volabo, & spirequiesca? Quid simplici oculo quie- Matt.6. erla tius? Et quid liberius, nil desiderante auin terris? Oportet igitur omnem superum transire creaturam, & seipsum perfecte s te deserere, ac in excessu mentis stare, exit & videre te omnium conditorem, cum ctis creaturis nil simile habere. Et nisi quis, miss ab omnibus creaturis fuerit expeditus, gna non poterit liberè intendere diuinis. de-Ideò enim pauci inueniuntur conllatemplatiui, quia pauci sciunt se à iffeperituris & creaturis, ad plenum seienquestrari. ver-2 Ad hoc magna requiritur gratia, quæ animā leuet, & supra semetipsam AP. rapiat. Et nisi homo sit in spiritu eleuatus.